

KARTA PRACY – Temat 34:
Rozważania o odpowiedzialności (s. 217)

Człowiek człowiekowi

E. Stachura

Człowiek człowiekowi wilkiem
Człowiek człowiekowi strykiem
Lecz ty się nie daj zgnębić
Lecz ty się nie daj spętlić

Człowiek człowiekowi szpadą
Człowiek człowiekowi zdradą
Lecz ty się nie daj zgładzić
Lecz ty się nie daj zdradzić

Człowiek człowiekowi pumą
Człowiek człowiekowi dżumą
Lecz ty się nie daj pumie
Lecz ty się nie daj dżumie

Człowiek człowiekowi łomem
Człowiek człowiekowi gromem
Lecz ty się nie daj zgłuszyć
Lecz ty się nie daj skruszyć

Człowiek człowiekowi wilkiem
Lecz ty się nie daj zwilczyć
Człowiek człowiekowi bliźnim
Z bliźnim się możesz zabliźnić.

*Gdyby nie ludzie... *

S. Barańczak

Gdyby nie ludzie, gdyby nie istnieli
tak natrętnie, ze swoim łupieżem, paranoją,
wystrzępionymi spodniami, antysemityzmem,
kłopotami w pracy, trwałą ondulacją, skłonnością
do uproszczeń i zadyszki, gdyby wcale
nie trzeba ich było poznawać, przecierających zamglone
okulary, wycierających zamasyście buty
„straszne dziś błoto”, ocierających bezsilną łzę,
gdyby nie otwierali przed każdym tak od razu
swoich otłuszczonych serc i wyszmelcowanych teczek
z przetartymi na zgięciach papierami
„chwileczkę, gdzie ja podziałem to zaświadczenie”,
gdyby w ogóle ich nie było, tych zanadto takich samych
i nadmiernie odmiennych światów z podwyższonym ciśnieniem,
z wygórowanymi żądaniami „panie musisz pan mi pomóc”,
zbyt głośno mówiących, zbyt naocznie żywych,
zbyt dotkliwie ludzkich,

o ile łatwiej by się mówiło „nic co ludzkie nie jest...”.